

Veckokronika från Sverige

Speciellt utvald denna tidning genom Svensk-Amerikanska Pressbyrå i Stockholm.

Ny amerikansk generalkonsul till Stockholm. — Ett stortadt bröllop. — En storstad donation.

Vi ha i dagarna att vänta konsulatombys i Stockholm. För-enta Staternas generalkonsul i Stockholm mr Adams lämnar oss i dagarna för att tilltråda liknande befattning i Dublin. Med mr Adams förlorar det amerikanska konsulatet i Stockholm en i hög grad älskvärd personlighet, en fin karaktär, och sällskapslivet en gentleman i ordets egentligaste bemärkelse och en humorist som fö. Mr Adams har så levat sig in i våra svenska förhållanden och äger så starka sympatier för allt svenskt, att det synes, som han själv skulle komma att sakna Sverige, äfven han. Samt är dock att mr Adams med familj kommer att lämna efter sig ett tomrum i många hjärtan, som lärt sig älska och värda dem, under deras vistelse i Sverige, där de alla hunnit skapa sig en vidsträckt vänskap. Och nu vänta vi mr Adams efterträdare mr Winslow, som enligt hvad vi förspott nyligen blifvit utnämnd till För-enta Staternas generalkonsul i Stockholm.

För omkring tio år sedan var mr Winslow För-enta Staternas legationsskreterare och generalkonsul i Stockholm. Nu kommer han således åter tillbaka, och vi hälsar honom hjärtligt välkommen. Rykten om hans personliga älskvärdhet och vänliga tillmötesgående ha gått före honom och hoppas vi att han måtte komma att trivas länge hos oss den här gången. Och måtte han äfven få den uppfattningen om oss, att en och annan mindre älskvärd individ mindre välbetänkta egoistiska grunddrag i den svenska karaktären, fast den guds äkta saknar lyten. — Nu återstår att se, hvem som blir utnämnd till vice generalkonsul efter mr Georgii som dött för en kort tid sedan.

Så jag att den svenska karaktären har lyten? Ja, det så jag, och det menar jag också. Det tycks vidlida oss "a kind of bragging", om vi se tillbaka på ett nyss timadt bröllop i en Bärslagsstad "som stod i dagarna tre". Det faller så mycket skarpare i ögonen, som man vid äktenskaps ingående numer bortsär så mycket sig göra låter från de offentliga ceremonierna och fäster sig hufvudsakligen, och det med rätta, vid själva sakens innebörd och viktiga betydelse. Vår tids tänkan de människor har otvivelaktigt slagit in på den rätta riktningen, då vi låta de vackra och varma löftesutbyten, som äkten skapat förord för att kunna bli ett verkligt sådant, och som föregår den kyrkliga eller borgerliga ceremonien, äga rum inför den intima begränsade offentligheten af "han" och "hon" brudgum och brud, och ej inför den stora begärande, kritiserande, undrande skara af hundratals inbjudna. Till dessa iakttagelser måste ärmstone en och annan komma, som följer med ordningsföljden af de tre dagarnas fastligheter. De inleddes af en kyrkokonsert, hvartill hundratals voro inbjudna. Under tonerna af en fastmarsch tågade brudparet åtföljd af sex hvitklädda flickor in i kyrkan. Bruden var iförd bruddräkt med krans och slöja och dock var det icke hennes bröllopsdag. Hvar för hon krans och slöja, då hon icke gick att vigas. Hvar för utträdde hon i bruddräkt utan att vara brud? Det hela var ju mycket vackert och rörande, men verkade mera sceniskt, mera dramatiskt än verkligt och nådde sin klimax genom att efter konsertens slut brud och brudgum gingo fram till altaret och knäböjde en lång stund, reste sig därefter, och utbytte så kallade löftesböcker, det vill säga böcker där de nedskriftv sina löften för lifvet. I sanning, om nästan tvåne människor oppfulligt fastats vid hvarandra med tvingande medel så var det dessa och säkert skola de som voro närvarande med intresse följa de senare akterna af detta äktenskap som så cere-

moniellt ingått inför offentligheten. Efter konserten supé med bal, telegram och fasttäl. Men ännu ingen vigsel. —

Äter en dags fastligheter med lunch i grufva för ett stort antal inbjudna med dånande salut och klockan sex fastmid, dag i Bärslagsalongen. Bland talarna märktes artisten Carl Larsson, som höll ett versifieradt och humoristiskt illustrerat anförande hvarvid man skrattade och hade utomordentligt roligt åt brudparets framtida horoskop, som illustrerades humoristiskt och måleriskt inför den glämande publiken. Och så blef det bal och därmed avslutades den andra dagen. Äfven den utan vigsel. —

Kom så den tredje dagen med trohet och måtteth efter allt fastande och vigsel i resdräkt, och resa till Stockholm och därifrån till Rivieran. — Och därmed slutar fastlighetserna. Så nog vet man att de äro riktigt gifta. —

Och medan vi nu äro inne på offentliga tillställningar föras minna tankar på en annan offentlig handling af mera bestående art än bröllopsfastligheten. Jag menar den nyligen afslutade bokbindarmästare Lindmans donationer. Den känsla, som beslutar en hvar, som benämnt sig med hvad han gjort offentligheten måste ovillkorligt vara beundran och erkänsla mot en enkel handverkare, som genom yrkesskicklighet och lyckade beräkningar icke blott kunnat samla sig en så storstad förmögenhet utan äfven sättet hur han använt sina pengar. Han har visserligen skänkt Stockholms stad ett industrimuseum att beräknas till 105,000 kronor, och därigenom fast ett långvarigt minne vid sitt namn, men ett ännu varaktigare minne har han vetat skaffa sig genom allt godt han gjort af offentlig institutioner afvenom åt enskilda, (hoppas hans släktingar fick litet med af hans kvarlätskap). Frånsett detta har han dock med sitt arbete gjort nytta för framtiden i fosterlandets riktning, hvilket måste betraktas såsom efterföljningsvärdt. Och dessutom har Lindmans högt svenska bokbinderiet till konstindustri, hvilket bevisats vid bokbinderiutställningen i Nationalmuseum i Stockholm 1888, i Göteborg 1900 och vid den stora Stockholmsutställningen 1897, vid utställningarna i Köpenhamn 1888 och i Chicago 1893. Att fullt rättvis fördela kärleken till arbetet och kärleken till pengarna är nog ett ganska svårt problem att lösa, men Lindmans synes ha förstått sig på den saken, ty han satte sitt yrke högt, hvilket framgår där af att han i afseende på industrimuseet föreskrifvit att äfven det mindre handverket skall symboliskt framställas. Beträffande monumentet på går prästgården, och skall det resas någonstades på norr. Om äfven litet skryt skulle kunna sägas inflyta i herr Lindmans monumentdonation är den förståelig och vi ha ingenting att säga till om, som härigenom få anledning att skryta med en representant af Sveriges handverkarkår. —

A. L.-r.
Stockholm d. 27 mars 1909.

Petersons bryderi.

Peterson, som just har kört ut några pojkar ur trädgården som ville stjäla äpplen och vid sin återkomst finner en ballong fastnad i hans finaste Grawensteinträd: —

— Nu kommer di då, Gullhjalpe mej, också från himlen för å stjäla äpplen!

Försiktigt.

Fru Anderson: — Skall du raka dig själf, Anders?

Fru Anderson: — Ja, det tänker jag.

Fru Anderson: — Vänta då, så att jag får släppa ut påpegojan. Annars lär hon sig så många fula ord.

EN VENDETTA.

Paolo Saverinis änka bebodde ensam med sin son ett litet uselt hus invid Bonifacios fastningsvallar. Staden, uppförd på ett utsprång af bärget, sväfvande öfver hafvet, blickar från höjden ner på det af klippor uppfyllda sundet, den lägsta delen af Sardinien. Invid bärgets fot på motsatta sidan, omgäfvande staden nästan helt och hållet, ses en skärning af halstranden, lik en gigantisk korridor, som tjänar staden till hamn.

At det hvita bärget, gifver hope af hus en ännu hvitare anstrykning. Dessa se ut som vil-da fåglars bon, fastade vid denna klippa, som dominerar den fruktansvärda passagen dit-färdigen aldrig våga sig. Den oupphörliga blåsten från hafvet fräter stranden kal och tvänne-stränder den ödelägger.

Ankan Saverinis hus, beläget tätt intill den branta halstranden, öppnade sina tre fönster mot denna vilda och ödsliga utsikt.

Hon lefde där ensam med sin son Antoine och deras hund "Semillante", ett stort magert djur med långt hår med ragigt hår, af vallhund ras men tillika görande tjänst som jakt-hund.

En kväll blef Antoine Saverini efter en träta lömskt mordad, medels ett knifstyg af Nicolas Ravolati, som ännu samma natt flydde till Sardinien.

Då den gamla modern mottog sin sons lik, hvilket förbasse-rande personer brakte henne, grät hon icke, men stod länge orörlig och betraktade sonens döda kropp; därpå utsträckte hon sina skrynkliga händer öfver den döde och lofvade honom vendetta. Hon ville icke hafva någon hos sig, utan stängde in sig med liket och hunden, som tjo-t, tjo oafbrutet liggande vid sängfoten med hufvudet sträckt mot sin hushonde och svansen tryckt mellan benen. Hunden rödde sig lika litet från stället som modern, hvilken satt lutad öfver den döde, gråtande stora tårar under det hon betraktade honom.

Den unga mannen, som låg där, klädd i sin tröja af groft kläde, genomstungen och sönder-skuren på bröstet, tycktes söfva; blodig var han öfverallt, på kläder, händer och ansikte. Lefadt blod syntes äfven i skägget och i håret.

Den gamla modern började tala till honom. Vid ljudet af hennes röst tystnade hunden.

— Gå, gå, du skall varda hämnad, min lille gosse, mitt stackars barn. Söf, söf, du skall blifva hämnad, hör du? Det är din moder, som lofvat det. Och hon håller alltid sitt ord, din mor, du vet det så väl.

Och långsamt böjde hon sig ned mot honom, tryckande sina läppar mot den dödes.

Då började Semillante att sucka. Hon utstötte en lång, monoton klagoton, söndersluttande, fäsanfull.

De dröjde kvar hos den döde båda två, kvinnan och djuret, ända till morgonen.

Antonio Saverini blef begraven följande dag och snart talade man icke mera om honom i Bonifacio.

Han hade icke efterlämnat någon bror, ej heller någon nära släkting. Det fanns sålunda ingen manlig person, som kunde utkräva vendetta. Endast modern tänkte därpå, den gamla kvinnan. På andra sidan af sundet betraktade hon hvarje morgon och afton en hvit punkt på kusten. Det var en liten by, Longosardo, dit de korsikanska handiterna flydde, då de efter-spanses alltför energiskt. Den beboddes nästan uteslutande af dessa och här, midtemot sitt faderslands kust, inväntade de det ögonblick, då de skulle våga återvända dit. Hon visste, att Ravolati tagit sin tillflykt till denna by.

Alldeles ensam hela den långa dagen satt hon vid sitt fönster och skådade dit ned, rufvande på hämd. Huru skulle hon ut-föra en utan någon annan människa, svag och så nära döden som hon var. Men hon hade

Hemorholder botes på 6 till 14 dagar. PAED ONTMENT är garanteradt att bota alla fall af blunda, ödm, blådnad eller i hvalfr förmaknande hemorholder på 6 till 14 dagar. I nöd-samt fall återbetas alla pengarna. Se till-bered af PARIS HERBETTE CO., St. Louis, Mo.

lofvat, hon hade svurit det invid-liket. Hon kunde icke glömma, hon kunde icke vänta. Hvad skulle hon göra? Hon sof icke på nätterna, hon hade icke längre någon ro, icke någon frid. Hunden vid hennes fötter slumrade och utstötte då och då, höjande på hufvudet, ett långt tjt. Alltsedan hennes herre icke fanns till, tjo hon ofta på detta vis, liksom ville hon kalla på honom, liksom vore äfven hennes hundsäl otroslig och be-sluten att vaka öfver deras ge-mensamma minne.

Men en natt, då Semillante började sucka, fick den gamla kvinnan plötsligt en idé. Hon öfvertänkte den ända till mor-gonen, steg upp i dagbracknin-gen, och så gick hon till kyrkan. Hon bad, knäböjde på golvet, förordnjukad inför Gud, att han skulle hjälpa henne och stöjja henne och gifva hennes stackars utslitna kropp den kraft som be-höfdes för att hämnas hennes son.

Därpå återvände hon hem. Hon hade på sin gård en gam-mal råguttna utan lock, hon tömde den, lade den på sidan i riktning mot solen och stödde den med käppar och stenar; därpå fastkedjade hon Semil-lante i detta rör och gick in.

Hon började vandra utan uppehåll fram och tillbaka i sitt rum med ögonen ständigt fästa på Sardinien. Han fanns där-ne, mördaren.

Hunden tjo hela dagen och hela natten. Den gamla bar på morgonen till henne vatten i en skål, men ingenting annat, hvar-ken soppa eller brod.

När dagen var förliden, som-nade Semillante utmattad. Föl-jande dag glänste hennes ögon, håren reste sig och hon ryckte orörligt i kedjan.

Den gamla gaf henne fortsätt-ningsvis intet att äta. Djuret blef rasande och skällde med hes röst. Ännu en natt förlöt.

Då gick mor Saverini vid dag-grynningen till sin granne och begärde två knippor halm. Med halmen stopade hon upp de gam-la klädespersedlar, hennes man en gång burit, och formade där-af någonting liknande en mänsk-lig gestalt.

Efter att ha vä stuekit en kapp i marken framför Semil-lante, band hon fast man-nequinen vid käppen. Därpå satte hon öfverst ett hufvud af gaffla linneklutar.

Sedan gick den gamla till charkuterihandlaren och köpte ett stort stycke blodkor. Hem-kommen antände hon en hög stickor på sin gård i hundens närhet och halstrade sin kor öfver elden. Semillante blef ra-sande, gjorde förtviflade språng, med ögonen fastade på den ry-kande korven, hvaraf lukten trängde henne ända till mågen.

Af korven gjorde den gamla modern ett halshand, som hon faste på halmnärmiskan. Hon drog starkt till bandet liksom hon velat prassa in det i halsen. När detta var gjordt, losgjorde hon hunden.

Med ett häftigt språng störtade djuret mot mannequinen, hals och började med tassarna stödde på dess axlar att sönder-slå den. Hon drog sig tillbaka med ett stycke af bytet i munnen, gjorde därpå ett nytt angrepp, bemäktigade sig med ansträngning några bitar föda, föll åter tillbaka och angrepp ånyo. Han förstörde hela huf-vudet genom skarpa bett med tänderna och ref halsen i trasor.

Den gamla åsag detta, orör-lig och stum, med lysande ögon. Därpå kopplade hon djuret, lät det fasta ytterligare två dagar och upprepade samma besynner-liga öfning.

Under två månader vande hon hunden vid denna slags lek. Hon höll henne icke längre kopplad, utan hetsade henne medels en gest mot mannequinen.

Hon hade fått hunden därhen att den högg och rei i man-nequinen utan att någon föda var bunden vid densamma, men hon gaf hunden i stället en halstrad blodkor som belöning.

Så snart Semillante fick syn på fågelskrämman började hon skaka och fasta sina ögon på sin matmor, som tillropade henne: "Gå an" med hvasande stämma, i det hon höjde på fingret.

Då mor Saverini åsag tiden

vara inne, gick hon en söndags-morgon med extatisk till bikt och nattvard, klädd sig sedan i karlkläder och begaf sig, i skep-nad af en gammal fattig tras-hank, i sällskap med en sardi-nisk fiskare och åtföljd af sin hund, på väg till motsatta sidan af sundet.

Hon hde en stor korbit gömd i en linnepåse. Semillante hade svulit i tvänne dagar. Den gam-la kvinnan uppretade hunden genom att i hvarje ögonblick låta henne känna lukten af kor-ven.

De anlände till Legosardo. Hon gick in till en bakare och frågade efter Nicolas Ravolatis bröstad. Denne hade återtagit sitt forna yrke och arbetade som snickare ensam i sin butik.

Den gamla sköt upp dörren och ropade: — Hallå, Nicolas!

Denne vände sig om; och i detsamma skrek hon, gifvande hunden fritt löpp: — Gå an, gå an, slit honom i stycken!

Det vettlösa djuret rusade fram och grepp honom i stru-pen. Mannen sträckt ut armarna, fattade därpå om hunden och föll till marken. Under nä-gra sekunder vred han på sig, slående mot marken med fotter-na, därpå blef han orörlig, medan Semillante slet hans hals i trasor.

Tvänne grannar, som sutto vid sin port, sade sig tydligt hafva sett en gammal fattig man gå därifrån i sällskap med en svart utmagrad hund, som tuggade på någonting brunt, som hennes hushonde räckte henne.

Den gamla återvände hem på kvällen och sof sin natt i lugn och ro.

Det nya örlogshemmet i Stock-holm.

Kronprinsessan Victorias ör-logshem i Karlskrona har fått en värdig pendant i det "Drott-nings Victorias örlogshem", som nu invigts i Fersenska terrassen i Stockholm.

Initiativet till detta örlogshem togs af h. m. t. lakeleds under hennes kronprinsessetid. Det nya hemmet är en synnerligt prydd och genom sin hemtref-lighet tilltalande klubblokal, som rymler tre stora salar, af hvilka den midtersta är särskildt rymlig. Helt visst kommer flottans manskap att trivas i dessa i glada, vackra färger dekorerade och smakfullt möblerade rum, och örlogshemmet torde ha de bästa förutställningar att fylla sitt ändamål: att bereda flottans sjö-mänskap med tillhörande, till tjänstgöring inkallade värmpli-ga, en hembredt samlingsplats, där äfven ett frivilligt arbete kan äga rum för manskapets höjande och fostrande i fysiskt och sedligt hänseende.

Hon visste råd.

Ett äkta par, som ej på sin höjd hade fått skönhetsens gåfva, råkade i dispyt om, hvem af dem som såg bäst ut.

— Aldrig kastar någon män-niska ett öga på dig, då vi äro ute och gå, sade mannen. Jag önskar, jag hade gift mig med en flicka, som sett bättre ut.

— Det är ditt fel, svarade den hulta makan. Kan du tänka dig, att någon skulle stå ut med att titta på mig, då de måste se dig på samma gång? Om du går bakom mig, så får du väl se, om karlarna titta på mig eller inte.

Nästa gång gick mannen ef-ter. Och mycket riktigt — när fru Sara gick ensam tittade hvardera karl på henne, icke en, utan ofta två gånger.

Den ängstfulla mannen sade sedan till henne: — Kära Sarah, du hade alldeles rätt. Jag tager tillbaka det jag sade, jag skall aldrig säga ett ord mer om ditt neseen-de.

Sarah myste belåten, men ak-tade sig visserligen att tala om för sin äkta hälft, att han gjort en ful grimas åt hvarandra karl hon mött.

KATARR KAN ICKE BOTAS med utvärre medel då de icke nå till sjukdomens källa. Katarr är en blöde- eller blottöfnings sjukdom, och för att bota den, må man använda verkliga läkemedel. "Halls Catarrh Cure" taget i sig och verkar direkt på blödet och slemmen. "Halls Catarrh Cure" är icke någon kvacksalvsmedicin. Den blef för många år sedan föredragit af en af de bästa läkare här i landet och tillhvar efter ett oöfverträffat resultat. Den är sammansatt af de bästa ämnen, som finnes, och verkar direkt på blödet och slemmen. Den följande är ett utdrag ur ett brev från en frukostbrödare som följande resultat vid behandlet af katarr. Hall's Catarrh Cure, pris 25c. Hall's Catarrh Cure är det bästa.

Den bästa tuggtobak fabricerad

Copenhagen Snus

varar längre och lemnar en mera behaglig smak än någon annan slags tobak. Den förseglade fiber-boxen af COPENHAGEN SNUS skyddar köpare mot underlägsna efterapningar och när köpare i friakt och fullkomligt tillstånd.

Om COPENHAGEN-snuset ej erhålles i butikerna i Edert grannskap, vill vi sända Eder en Box vid emottagandet af 10c.

National Snuff Co., Limited

900 ST. ANTOINE STREET, MONTREAL

Viktig fråga.

Efter en vigsel i landsorten tar brudgummen prästen afides och frågar hviskande: — Kan pastorn ta sin betalt-ning i potåter?

Gick inte. Han: — Ja, fröken Ida, jag älskar er ända till van-sinne!

Hon: — Och ni kan verkligen inbilla er att jag skulle gå och gifta mig med en vansinnig männi-ska?

Första priset.

"Säg, har du last", sad' Blom till Frick, sin gamle vän. "Hvem som fick första pris på svinställningen?" "Nej, jag har icke last ett enda blad i dag." "Jo", sade Blom förtjust, "jo, jag min bror, just jag."

Gemytligt.

Jons i Nabbarp och hans hu-tru ha kommit i luften på hvar-andra, något som för resten ej är sälsynt den emellan. Sedan le af hjärtans lust trumfat på hvarandra en stund, säger Jons: — Hör du, Lena, nu hvila vi allt ett tag. Du å fäll trött, du ne!

Våra omdömen fallas för ha-stigt och öfverfladt. En män-niska måste lära sig en stor del för att kunna döma rätt om en människas handlingar.

Förste vännen: — Pelle är o-möjlig med pengar; han kan inte behålla dem.

Äldre vännen: — Ah, strunt, en tia han fick låna af mig har han då behållit i snart två år.

Fritt! 1909

Elegant Fick-Kalender

med Almanack och Annotationsbok för hvarje dag i året, vackert inbunden, innehållande följande: Atlas Öfver För-Staterna och dess besittningar, samt Europa, Asien, Afrika och Australien (tillhopa 5 färg utförda kartor). Dessutom innehåller boken en mängd nyttiga och oömbär-liga uppgifter.

6 eleganta Bref-Vkort från Sverige, Norge eller Danmark, samt Ett färdigt Nät-Ett innehållande 115 olika svar på de vanligaste svar. — Allt detta skickas gratis.

FRITT TILL ENHVAR som inom 30 dagar insänder 50c för 12 månaders prenumeration på "Svensk Familj-Journal", som utgifres hvarje månad. I varje nummer innehåller från 16 till 20 sidor med läglige och kortare litterära berättelser och dikter samt vackra illustrationer m. m. och bildar ett vackert komplett häfte.

Dessutom erhåller hvarje ny prenum-erant såsom Extra-prämie, så långt upplä-gna räcker, 12 äldre nr. af tidskriften.

Kom ihåg! En omhändertagen bok för-tycker från det gamla handlandet, hvar-vidt man gifva. Boken och boken, ett vackert och nyttigt sådant, och därjämte en såväl smukt inbunden, en såväl smukt och goda bilder och berättelser. Allt detta skickas por-tofritt vid motbetalning af endast 50 cents i money order eller frimärken. — Skrif efter ka-lendar och litterära skrift till agenter och pre-numerantlärare. Profnumera skicka fritt. C. HANSENSEN PUBL. CO. # 720-724 S. 4 St., Minneapolis, Minn.

'Badger' Maskinen på Hjul

är farmarens nyttigaste apparat

Den kan lättligen transporteras från plats till plats, hvar-vidt arbetet skall göras. Den är alltid färdig att sättas i gång. Har en föreljuder så många delar som andra maski-ner och är så lättanvändig att enhver kan sätta den. DEN ÄR "HOPPER COOLED" OCH KAN ICKE FRYSA SÖNDER.

Inga rör, ventiler eller trassar att röra eller brytas. Både maskin som man kan lita på i alla väderlikar — en arbets- och pengabesparare.

Vi fakturerar också stadgarande, transportbilar och semi-transportbilar maskiner från 2½ till 80 hästkrafter. Vår specialitet är slag- och pumpmaskiner. Skrif till oss för en fri bok med illustrationer och be-skrifning öfver "Badger" maskinerna. Skrif till någon annan maskin äman ut bort från oss.

CHRISTENSEN ENGINEERING CO., 888 30th St., Milwaukee, Wis.

Fördubbla Er Affär

Genom att ANNONSERA. För att annonsera RÄTT rådfråga oss.

Annonsbyrå för Skandinaverna i Canada.

ANNONSER placeras i alla skandinaviska tidningar i För-enta Staterna och Canada. Översättningar till främmande språk utföras.

SWEDISH-CANADIAN ADVERTISING AGENCY, John A. Gustafson, Manager.

Kontor: 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. O. BOX 3078. PHONE 294.

Goda kol gör varma vänner!

KOL VED

Såväl Anthracite som Bituminous. Tamarac, Pine och Poplar, sågad och huggen.

Största minuthandel i Kol och Ved i Västra Canada. Prompt leverans och tillfredsställelse garanteras.

The Central Coal & Wood Co. Telefon 585. Hörnet af Ross och Brant Sts.

Free Press

Prenumerera på

Free Press

Free Press

Free Press